

rubi, in samo ena kupčija cvete — posojilnice, ker je kmet prisiljen tam nove dolgove delati. Advokati nabirajo stotisočake, gotovo na postavni in pošteni način, ali na stotine kmetov gre pri tem v nič in se jih iz njihovega domovja prežene, posojilnice pa zidajo po mestih za kmečki denar palače, od katerih kmet nima nič, in še nalagajo stotisočake v državnih papirjih na mastne obresti.

Tako dragi kmetje, hočemo tudi mi nekaj izdati: ove bogate posojilnice in bogati advokatje dajejo denar, da se izdaja „Gospodarček“ imenovan „Naš Dom.“

Ti ljudje govorijo o kmetskem stanu in o slabih časih! Zlodja! Ako bi oni mislili pošteno, bi kmetu tudi lahko pomagali. Ako so oni kmetski prijatelji, naj dajejo kmetom denar iz posojilnic mesto proti 6—7⁰/₁₀, po 4¹/₂⁰/₁₀ obresti in naj kmeta ne pustijo tako naglo zarubiti in eksekvirati, če siromak plačati ne more. Od lepih besed pa ne bo nikdo sit.

Vojna v Južni Afriki.

Na bojišču se zadnji čas nič kaj posebnega ne dogaja. Angleži vedno sporočajo v svet, da so oni zmagovalci, ali, od druge strani se jih zavrača in postavlja na laž. Resnica je, da se Buri še vedno krepko branijo in njihovo število raste od dne do dne in napravljajo Angležem mnogo sitnosti in skrbi. Londonski listi dobivajo z vseh strani poročila, da se raztresene burske čete, ki se nahajajo na kapskem in na oranjskem ozemlju zbirajo. Poveljstvo teh zbranih čet prevzame Dewet, ki je baje že na kapskem ozemlju. Iz tega sklepajo listi, da se pripravljajo Buri na kak poseben naskok. Ravno ti listi beležijo tudi vest, da hoče lord Kitchener odstopiti od zapovedništva angleške armade v Južni Afriki, in zdi se jim to umljivo po tem, kar izkazuje statistika južnoafrikanke vojne. Do 1. maja t. l. imeli so Angleži 249.416 mož v Južni Afriki. Od teh jih je 14.978 umrlo, 17209 je bilo ranjenih, 76582 je bilo odpravljenih zopet domov, med temi je 47509 invalidov, a resničnih uspehov vojne ni skoro nobenih.

Pred par dnevi so Angleži pod poveljstvom polkovnika Wilsona poskusili zajeti med Nylstromom in

„Saj je pa res, pravi Peter in se pri tem po čelu potrkal, da je kar tlesknilo in bi bil skoraj zopet jezen postal, ker mu to preje samemu ni v glavo padlo. Ali Peter se je kar zopet nekaj domislil in vprašal: „Glej, ljubi oče, povej mi le precej, čemu in zakaj je hofrat Lojkevič tam doli na zemlji dobil svoje medalje; to ni vseeno samo zaradi reda, ampak jaz sem sedaj sam radoveden.“

Zdaj je nebeški oče položil svojo roko na Petrovo ramo, mu pri tem tako milo v oči pogledal, in potem čisto tiho, tako, kakor da bi razun Petra nobeden slišati ne smel, rekel: Vidiš, Peterl, danes je prvokrat, da si me ti s tvojim vprašanjem spravil v zadrego. Ja — jaz sem vsegaveden, to že velja, — ali — za kaj je hofrat Lojkevič dobil svoje medalje, tega jaz sam ne vem. Tako. Zdaj ga pa le hitro spusti notri.

Sandriverjem nahajajoče se Bure, pa so bili od nasproti so odbili Angleži naskok Burov na nekine „Standard“ poroča, da se je udalo 16 Burov, vsa imeli nalogo spraviti 12500 goved in 12000 ovna sever. V Londonu je minister Chamberlain pri kapskemu guvernerju Milnerju na čast banket. V njegovem govoru je rekel Chamberlain, da čaka Milnerjem pri povratku v Južno Afriko posebno važna naloga, ustvariti v Južni Afriki tako federacijo, kakoršna je v Avstraliji.

Iz Bruselja se 29. maja brzojavi: Uradno naznanja, da je dobil Krüger poročilo, da so pri dne 2. maja blizu Pretorije Angleže popolnoma porazili. Angleži so imeli 49 mrtvih in 150 ranjenih, 600 Angležev so Buri vjeli.

Razne stvari.

Iz Koroškega. Koroška „Bauern-Zeitung“ pravi, da je v št. 20. z dne 16. maja t. l. daljši vprašanje poslanca Gratzhofer-ja na ministrstvo predsednika glede gospodarske zadruga v Sinči na Koroškem. Iz te interpelacije je jasno razvidno, kako čudne razmere vladajo v tej, za ubogega kmeta plodovito in koristni“ zadrugi. Predaleč bi sicer segalo, če bi vse navesti, kar je pisala „Bauern-Zeitung“, le malo tem kaj več zve širši svet, posebno pa ti ta kmetijska duša, hočemo po večjem navesti, kakni spodarijo ti svedrasti klerikalci v tej zadrugi. Ipo znamo, je glava tej zadrugi prefekt v Marijanišči v Podgorici, še mlad duhovnik, ki se nadeja drugo bolj zastopi, kot na svoj prezvišeni post. Gospodarska zadruga je pri ustanovitvi pač R. od države podporo, toliko manj pa ji je deželodržavne taiste, kajti gospodje v deželnem zboru imeli vsa brihtne glavce in takoj so uvideli, da ta zadruga ni ustavljena na podlagi tacihih pravil, kakor drugazadruge. Pri drugih, dobro organiziranih zadrugah sprejme se član z dvajsetero varnostja, zagospodarski zvezi v Sinči vesi postane pa da vsakdo član, če le vplača v nikoli sito . . . . . keno krono in to je tembolj sumljivo, ker večina zadrugihih pravil niti videla ni, še manj jih N. roke dobila in vsled tega tudi čuda ni, če se v zadrugihih svojih dolžnosti ne zaveda in če o polne cele stvari še pojma nima. Med tem ko se v jedip „Lagerhausih“ kupčije na ta način sklepajo, dal vzame zadruga poljske pridelkele od svojih članov, onino le z 80% tržne cene plača in se trudi potem o v prid zadruga kar najdražje prodati, ravnajo D. podarski zadrugi vse drugače. Tam se kupujitd. neposredno od članov za polno vrednost. v n. pr. plačala je Sinčeveška gospodarska zav. gospodu Leopoldu Kramer-ju v Grebinji b. št. 929 l. 1900 za 81 kilogr. ovsa po gl. 5. 5. znesek gl. 4.65 ali ravno 100%. Pri takem po je tedaj naravno, da zadruga svojim zadrugihih more izplačati nikakih deležev in torej ni čudno, udje mrmrajo. A gospodje „zadregapašati“ v vedo pomagati. Združili so namreč z gospod